

קיד א מיי פ"ד מה"ל
מאלות אסרות
ה' יע ועי פ"ט שם ה"ל
טו ופשהגות שם וזכ"מ:
קבו ב מיי פ"ד שם ה"ל
יע ועין צושיע
י"ד ט' פו קטי' י
כג"ה:
קבו ג מיי פ"ט שם
הלג"ו טו"שע י"ד
ס' פה סעף י:

רבינו גרשום

כו'. כלומר לר' יוסי הגלילי חיה (חייב בבהמה) [גוהג בשר בחלב בבהמה] שהיא אסורה משום נבלה כבהמה: וירשב ציד: ולא משום נבלות ולא משום טרפות כלומר אין חוששין שמא נבלות או מטרפות היו אותן ביציה. אי שכיח אפי' גבי דידן כו' כלומר אפי' דידן קיבתו תהא אסורה ודניחש שמא ייקן מן הטמאה: קבת שחיטת עובד כוכבים נבלה. כלומר אפי' ישראל ששחט לעובד כוכבים לומר (ל דאמרינן סתם מחשבת עובד כוכבים לעי'): הא קיבה גופה שריא כלומר דאמרינן פירשא בעלמא לא קשיא כאן קודם חזרה ודאיאת [התם] מפני מה אסרו גבינת עובדי כוכבים א"ל מפני שמעמידין אותו בקיבה נבלה ופרכה ר' ישמעאל וחזר וא"ל ר' יהושע מפני שמעמי' אותו בקיבת עגלי עי'. והכי קאמר [וכאן] קודם חזרה אסור שמואל (ל לאחר חזרה מותר עור קיבה אבל משום קיבה לא אסר: והקטני רישא קיבת העובד כוכבים ושל נבלה הרי זו אסורה. כלומר כיצד אמרת טרפה שניקה מן הכשרה קיבתה מותרת והא קא חזינן הכא ושל נבלה היו זו [אסורה] מה לי נבלה ומה לי טרפה: סיפא שחוטתה היא. כלומר טרפה שניקה מן הכשרה שחוטתה היא: אלא א"ר יצחק א"ר יוחנן לא קשיא כלומר קודם חזרה. כלומר מה דאמרינן ושל נבלה היו זו אסורה קודם חזרה אסר למתיר דאמרינן טרפה קיבתה מותרת לאחר חזרה ומשנה לא זה ממקומה כלומר א"ע שחזר אסר למתיר משנה שנישנית קודם לכן דקיבת נבלה אסורה לא זה ממקומה: ואין מעמידין בקיבת שחיטת עובד כוכבים ישראל ששחט גדי לעובד כוכבים: שהחלב מועילין בו וחזינן עליו משום פיגול כלומר האוכל אמורין חייב שחיס אחד שאוכל חלב חייב כרת וחייב מעילה כשאר קדישים ואם אוכלו פיגול ונותר וטמא חייב כשאר קדישים:

חיישינן שמא ינק מן הטמאה. לא קיימא לן הכי הלכה כשמואל דמשני מתניתין צשינויא אחרינא ולאו מעמידין בקבת עגלים שאנו לוקחים מן העובדי כוכבים ולא חיישינן שמא ינק מן הטמאה: **הדא קתני.** תימה מאי קא משמע לן דקבת עובד כוכבים נבלה הא שמעינן מפרק קמחא דמתניתין (ל) ולא הוה ליה למיתני הכא אלא קבת עובד כוכבים אסורה: **ובי אמר שמואל הכי.** צללא הכי הוה מלי למיפרך ממתניתין על שמואל אלא הא עדיפא ליה דמדמפרש שמואל מתניתין אלמא סבר כוותיה: **כאן** לאחר חזרה. ולפי זה שריא קבת נבלה אלא עכשיו נהגו העולם הדבר לאיסור ואין להקל ליקח קבת עובד כוכבים ודיעבד מותר דאפילו לכתלה שרי אלא דיעינן שלא נמלחה בעורה אס לא שנוכער הדבר הואיל והחזיקו בו איסור ומיהו היכא דנמלחה הקצה בעורה אסורה ודאי משום צפר צלל: **הכי** גרסינן ברוב ספרים והלכתא אין מעמידין בעור וקבת נבלה אכל מעמידין בקבת נבלה וקבת שחיטת עובד כוכבים וקבת צפר שניקה מן הטרפה וכ"ש בקבת טרפה שניקה מן הכשרה מ"ט חלב המכונס זה פירשא בעלמא הוא ולכאורה לגירסא זו קשיא מתני' דתנא כשרה שניקה מן הטרפה קבתה אסורה וכן צרימא לעיל צפירקין (דף קט:): קצה שצלה צללה אסורה ואומר ר"ת דהני מילי חלב צללו צמקין הקצה דלא חשבו פירשא אכל הקרוש צמקין הקצה חשבו פירשא ואותו הקרוש לפי דבריו אפילו נמלח צמקין הקצה מותר:

דאי שרית אתי למיכל מינה לא כ"ש אלא אמר רב יוחנן לא קשיא כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה וזוה ממקומה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מעמידין בקבת עובד כוכבים אמר רב יוחנן מעמידין בקבת נבלות ואין כרבי אליעזר (דאמר סתם מחשבת עובד כוכבים) לעבודת כוכבים א"ל ואלא כמאן כי אתא רב שמואל בר רב יצחק אמר רבי יוחנן מעמידין בין בקבת נבלה בין בקבת שחיטת עובד כוכבים שלא לחוש לדברי רבי אליעזר והלכתא אין מעמידין בעור קבת נבלה אבל מעמידין בקבת נבלה ובקבת שחיטת עובד כוכבים (ובקבת כשרה שניקה מן הטרפה וכ"ש בקבת טרפה שניקה מן הכשרה מ"ט חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא): **מתני'** חומר בחלב מברם וחומר בדם מבחלב חומר בחלב שהחלב מועילין

אם יש בנותן מעם הרי זו אסורה כשרה שניקה מן הטרפה קבתה אסורה טרפה שניקה מן הכשרה קבתה מותרת מפני שכונס במעיה: **גבי** אמו קבת עובד כוכבים לא נבלה היא אמר רב הונא הכא בלוקח גדי מן העובד כוכבים עסקינן וחיישינן שמא ינק מן הטרפה ומי חיישינן שמא ינק מן הטרפה (והתנן) לוקחים ביצים מן העובדי כוכבים ואין חוששין לא משום נבלה ולא משום טרפה אלא אימא חיישינן שמא ינק מן הטמאה ומאי שנא טרפה דלא חיישינן ומאי שנא טמאה דחיישינן טרפה לא שכיחא טמאה שכיחא אי שכיחא אפילו גבי דידן ניהוש אנן דבדלינן מינייהו וכי חזינן להו מפרשינן להו לא גזרו בהו רבנן אינהו דלא בדילי מינייהו וכי חזו להו לא מפרשי להו גזרו בהו רבנן (ושמואל אמר חדא קתני קבת שחיטת עובד כוכבים נבלה ומי אמר שמואל הכי והאמר שמואל מ"ט מפני מה אסרו גבינת העובדי כוכבים מפני שמעמידין אותה בעור קבת נבלה הא קבה גופה שריא לא קשיא כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה: כשרה שניקה מן הטרפה [וכו'] והא קתני רישא קבת עובד כוכבים ושל נבלה הרי זו אסורה אמר רב חסדא רישא נראה כאוכל נבלות הכא איכא שחיטה א"ל רבא ולא כל דכן הוא ומה נבלה דמאיסה דאי שרית ליה קבתה לא אתי למיכל מינה אמרת לא טרפה שחוטת דאי שרית אתי למיכל מינה לא כ"ש אלא אמר רב יוחנן לא קשיא כאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה וזוה ממקומה אמר רבי יוחנן מעמידין בקבת עובד כוכבים אמר רב יוחנן מעמידין בקבת נבלות ואין כרבי אליעזר (דאמר סתם מחשבת עובד כוכבים) לעבודת כוכבים א"ל ואלא כמאן כי אתא רב שמואל בר רב יצחק אמר רבי יוחנן מעמידין בין בקבת נבלה בין בקבת שחיטת עובד כוכבים שלא לחוש לדברי רבי אליעזר והלכתא אין מעמידין בעור קבת נבלה ובקבת שחיטת עובד כוכבים (ובקבת כשרה שניקה מן הטרפה וכ"ש בקבת טרפה שניקה מן הכשרה מ"ט חלב המכונס בה פירשא בעלמא הוא): **מתני'** חומר בחלב מברם וחומר בדם מבחלב חומר בחלב שהחלב מועילין

אם יש ליתן טעם צלל: הרי זו אסורה. וחלב הנמלא קרוש בעור הקצה שמולחין אותה בעורה בין שנותנין עמו חלב אחר ובין שמולחין אותה עמה נראה צביני איסור גמור כצפר צלל ממש לאסור הגבינה איסור גמור ואין צדי כח להיתר ויש מתירין אותו ומצויין ראייה מדגים שעלו בקערה שפסקנו (לעיל דף ק"א): שמואל לאוכלן צכותח משום דהוה ליה נותן טעם צר נותן טעם שחלב הקצה לא נאסר אלא משום נתינת טעם וכי הדך יהיב טעמא צביניה הוה ליה נותן טעם צר נותן טעם ורמוקות זו מזו כרחוק מורח ממערב מהאי טעמא דדגים שעלו בקערה אע"פ שבלעו את טעמה עדיין היתר גמור הן לאוכלן וכצדא לאוכלן צכותח למה אתה אסור עליו מפני טעם צפר שלה הווא טעם צפר לאו טעם הוא שהרי לא צא מן הממש אלא מני"ט אחר אכל חלב הנמלא צפר משנתנו טעם זה צוה נעשו שניהם איסור דקיימא לן (לעיל דף ק"א). חתיכה עכמה נעשית נבלה וכל טעם היוצא עוד מן החלב בין טעם חלב שצו בין טעם צפר שצו הכל אסור לפי שכולה נבלה וכשמתערב חלב זה עם חלב הגבינות (הוה ליה מן צמיוו חלב נבלה צלל חלב היתר וכבר פסקנו חתיכה עכמה נעשית נבלה ואוסרת כל החתיכות כולן ולא אמרינן נותן טעם צר נותן טעם הוא מפני שאף טעם חלב שצו שהיה מתחלה נעשה כולו נבלה וכן הלכה כרז וגם פסקנו צפסחים (דף קט:): הלכה דמיין צמיוו ככל שהוה ואני הייתי נוהג היתר עד הנה ובלבד שלא יתנו זה חלב אחר וטועה הייתי צכך שהייתי סבור דלאמרינן צע"ו (דף קט:): גבי קבת עולה כהן שדעתו יפה שורפה חיה שמע מינה פירשא בעלמא היא ולא מיתסרא ולא היא חלב גמור הוא מדתנא דמתניתין כשרה שניקה מן הטרפה קבתה אסורה שמע מינה חלב הוא ותיאף נמי (י) קצה שצלה צללה אסורה וקבת עולה דשריא משום דלאו גופה היא אלא שניקתו מאמו והוה ליה כנוס צמניה כנתון בקערה ומותר (ד) כדתיאף טרפה שניקה מן הכשרה קבתה מותרת מפני שכנוס צמניה ודמיתיה ראייה צמסכת ע"ו (ג): מינה דאיסורי הנאה שרי פירשייהו וגבי עגלי עבודת כוכבים

דאסור פירשייהו מדקתני [שם קט:]: קבת עגלי עבודת כוכבים אסירה לאו משום דקצה פירשא חשיב לה לענין עיכול דתיהוי כפירשא למפקע שם חלב מינה אלא הכי מיתיה ראייה מינה מדאסר קבת עבודת כוכבים ש"מ פירשא אסור דהא קבתה נמי לאו גופה היא ומיתסר משום דניחא ליה צנפא כשהצמנה נראת שנתה ויפה לעבודה זרה וה"ה לשאר הפרש ומדשרי לה גבי עולה ש"מ לא מיתסר אלא גופה אכל פירשא שרי כי האי גוונא דאין קדושה חלה אלא על הראוי ממנה למזבח מידי דהוי אעור של עולה שהוא מתחלק לכהנים כן מלאתי בנימוקי רבינו שלמה צרבי מאיר: **גבי** צלוק גדי מן העובד כוכבים. ושחטו קרי ליה קבת עובד כוכבים ואסורה: חיישינן שמא ינק. חלב זה מן הטרפה: לא משום נבלות. שמא משום ערפה. שמא מעוף טרפה היא דאמרינן צאלו ערפות (לעיל דף נ"ח). ומודים צבינת טרפה שאסורה: גבי דידן. גדיים שלנו נמי תהא אסורה קבתן משום דחיישינן שמא ינק חלב זה מן (הטמאה) בהמה טמאה: **היא קסני.** משום דשל נבלה היא אסר לה: ומי אמר שמואל. קבת נבלה אסורה אלמא כגופה דמי: **והאמר שמואל.** צמסכת ע"ו מפני שמעמידין אותה בעור קבת נבלה הא קצה גופה חלב הקרוש קרי קצה וקאמר דשריא: **כאן קודם חזרה כו'.** צפרק אין מעמידין (ע"ו דף קט:): שאל רבי ישמעאל את רבי יהושע מפני מה אסורין גבינות העובדי כוכבים אמר לו מפני שמעמידין אותה בעור קבת נבלה חזר בו מקבת נבלה משום דלאו גופה היא ואסורה משום עבודה זרה דאפילו פירשא דידה אסור כדמפרש התם (ע"ו לד:): משום דניחא ליה צנפחיה הלכך משנתנו זאת נשנית קודם חזרה ומשום הכי אסר וכי אתמר דשמואל דעור קצה הוא דאסור הא קצה שריא לאחר חזרה קאמר ומשנתנו זאת מכיון ששנית אף על פי שחזר בו לא זה ממקומה ולא סילקוה ולא אמרו שלא לשנותה עוד: **והא קסני רישא קצת נבלה אסורה.** והדר קתני קצת טרפה מותרת דקתני טרפה שניקה מן הכשרה קבתה מותרת: **איכא שחיטה.** ולא מאיסה כולי האי כצלה ואיסור אין כאן לא צו ולא צו כדקתני מפני שכנוס צמניה נאסף הוא צמניה מן אחרים ולא משל עצמה: **משנה הראשונה.** קודם חזרה נשנית וכיון ששנית לא זה ממקומה וחזרו ושנו אחרונה להיתר: **משנה שנייה.** עובד כוכבים (לעבודת כוכבים). הילכך אף על גב דלאו גופה הוא מיתסר כדפרישית דאפילו פירשא מיתסר משום דניחא ליה צניפחיה: **ואלא כמאן.** כלומר לא הוצרכה לשאול: **מעמידין בין בקבת נבלה כו'.** דלאו מגופה הוא אלא כנוס צמניה: מתני'

(א) [לעיל והתניא] (ב) לעיל
סג: [מסופתה פ"ג ה"ח],
(ג) [ע"ו לה.], (ד) שם,
(ה) [לעיל לב: יבמות ג.
וה"ל], (ו) לעיל יג. לח:
[גיטין מה: ע"ו לב: ע"ש],
(ז) [בב"א: נכרין], (ח) לפי
פירש"י ל"ג כל זה עד
פירשא בעלמא הוא דהא
ס"ל לחלב גמור הוא
ולא פירשא. רש"י ור"מ,
(ט) [לעיל קטו:], (י) [לעיל
דקתני], (יא) [בב"א: נכרין,
ג] [לעיל דף יג.].

גזיון הש"ס

רש"י ר"ה הרי זו וכו' הוה
ליה מין צמיוו. ע"י לעיל
דף קט ע"ב מד"ה ש"מ:
ה"ה וכו' בלאו הכי
וכו'. ע"י כמותה נה ע"ב
מד"ה מתנת יבמות דף כו
ע"ב מד"ה ורז ולקמן קתא
ע"ב מד"ה ומי:

מוסף רש"י

שמעמידין אותה בעור
קבת נבלה. ועור לאו
פירשא הוא ואסור (ע"ו
לז).

שיטה מקובצת

[א] חומר בחלב מברם. ע"י
תוס' מנחות עד ע"ב:

(א) דכרי רבינו זכ"ר צלוק דאף
דלקמן צמקין אמרינן דכ"י
דלאמר דאין מעמידין וכו'
כ"ה אתא מ"מ שמואל נס
כנילה גירסא אסר דהא
אוקמוהו דמיי קודם חזרה.
(ב) נראה דל"ל לאחר חזרה לא
אסר רק מפני שמעמידין
אותה בעור הקיבה אכל וכו'.

כל הבשר פרק שמיני חולין

ק"ו.

עין משפט נר מצוה

ק"ו א מ"י פ"ג מהל' מעילה ה"א:
 ק"ב ב מ"י פ"ח מהל' פסולי העוקדשן הלכה ז'
 ק"ב ג מ"י שם הל"י:
 ק"ב ד מ"י שם וה"ל כד ופ"ב מהל' מעילה הלכה י"א:
 ק"ב ה מ"י פ"ו מהל' מאכלות אסורות ה"א ופ"ב הל"ב סגן לאון קלח מושיע יו"ד ס"י ד ס"י א'
 ק"ב ו מ"י פ"ח מהל' כ"י המקדש ה"א:
 ק"ב ז מ"י פ"ח מהל' מעילה ה"א:

תורה אור השלם

1. באשר יורם משור זבח השלמים והקדשים הבחור על מזבח העולה ויקרא ד י
2. והקדשים הבחור המזבחה לר"ם אשה קל"ח נחתו כל חלב ל"י ויקרא ג טז
3. דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וקבש וצא לא תאכלו: ויקרא ז טז
4. והקדשים מזבח השלמים אשה ל"י חלבון קל"ח תמיתה לעמית הקדש ואת כל החלב אשר על הקדש ואת כל חלב שור וקרא ג טז
5. כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא הנפש ויפרי:
6. וקבש הבחור מדוד בד ומכבשי בד וקבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל ואת כל העולה על המזבח ושמו אצל המזבח: ויקרא ו ג
7. ובא אהרן אל אהל מועד וקבש את בגדו הקדש אשר לבש בבואו אל הקדש והניחם שם: ויקרא טז כב

מוסף רש"י

כעורה זו ששנה רבי. מעלי שמה חור לנמה ממקום אחר (קדושין טו): כלומר וכי מועטה היא ענין ששנה זו ששנה רבי (עליו קס"ו). כל חלב לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעלה. כדכתיב כל חלב לה' אלמנה דמטה ששנה מקדשי ה' קרינא כהו (בריות כ"ג). דבר השורה בשור וכשב ועז. שנקרא חלב בשלשון. ואלה לא חקיית חלב אלף ככש (שם טו). מנא חגי מילי. דלון מעילה דמיה (יו"ט טו). שלכם יהא. כחולין שלכם שאין כהן מעילה (בב"מ טו). לכפרה נתתו. צמורת קדשים ולא למעול בו, לענין מעילה אין לו דין קדשים (שם). אמר קרא הו"א. דמו נפשנו הו"א, כהוי"ו יח' (שם טו). כי הו"א הוא נפש יכפר, הוא כהוי"ו יח' לפני כפרה ללאחר כפרה (יו"ט טו). מה לאחר כפרה אין בו מעילה. דפשיטא לן כיון דנעשית מנחתו אין מועלין בו, דכיון דלית ביה חו' נזיר גבוה לא קרינא ביה קדשי ה' (בב"מ טו). אין לך דבר בו' הלכה.

אמר רבי ינאי דאמר קרא כאשר יורם בו'. צפרק לחיהו מקומן (זכחים דף ט"ז): מוקמינן לה לדבר הלמד בהיקש דליתו חור ומלמד בהיקש דיותרת ושתי הכליות ילפינן בשעיר עבודה זרה מפר העלם דבר של יצבור ופר העלם מפר כהן משיח ואיתר כאשר יורם צפר כהן משיח לאוקומי צפר העלם דבר למוהו כמאן דכתיב בגופייה דלא יהוי שעיר עבודה זרה למד מן הלמד ורבי ינאי דהכא סבר לה כמאן דליף צפרק צ"ש (שם דף ט"ז): יותרת ושתי הכליות בשעירי עבודה זרה מועשה לפר כו' ועוד י"ל דרבי ינאי דהכא אסמכתא צעלמא הוא [דהא] צעלמא צפרק קדשי מוצח (דף טו). ח"ר ינאי אין חייבין משום מעילה אלף קדשי דזק הבית בלכד ולא צדקשי מוצח דלית צבו לכהנים ולבעלים ופריך ליה ממשניות טובא ומוקי לה מדרבנן ופריך והא קרא קא נסיב פי' כל חלב לרבות האימורים ומשני אסמכתא צעלמא וה"ה קרא דהכא והא דתמן צפרק אמרו לו (כריתות יג): יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ד' טעאות ואסס איכא לאוקומי צעולה ואע"פ דעורה לכהנים אין לחוש כיון דכל הצפר למוצח: **ה"א לפני כפרה בכפרה**. הקשה ר"ת דמעילה פ' ולד טעאת (דף י"ג): אמרין המקמי דס לצהמת קדשים מועלין צו אלמא יש מעילה דס ומירין דהתם מחייב דלא שייכא כפרה אצל לאחר שחיטה אף לפני כפרה (דף י"ג) וא"ת דהתם דבר (דף י"ג) ומיימי לה צפרק כל שעה (פסחים דף כ"ג). דס צחלה אין מועלין צו י"א לנחל קדוין מועלין צו וי"ל דמעילה דהתם מדרבנן היא וא"ת ח"כ צריש מעילה (דף כ"ג) דדחיק לאשכוחי מעילה מדרבנן ליימי מהך משנה וי"ל דהתם אקדשים ששטחן כדיום קאי דכמתקניהו דמי וכי האי גוונא דחיק לאתויי דמקון רבנן (כמה) מעילה אע"ג דדיילי מייניהו ומיימי ראייה מר' יוחנן דאמר קדשים שמתו י"אלו מידי מעילה דבר תורה וא"ת צקוף תמורה (דף כ"ג): גזי מקדיש עולה לזדק הבית קאמר אי מדרבנן אימא סיפא ומועלין צה שמי מעילות ואי מדרבנן אמאי ומאי קושטא הא איכא מעילה דרבנן דס ובקדשים שמתו וי"ל דהתם שיש מעילה דאורייתא משום עולה אין לתכמים לתקן שם מעילה כיון דכללו הכי דיילי מייניהו ומשני ראוי למעול צו צ' מעילות בצפר

מעילה דאורייתא משום עולה וצבור דליכא מעילה דאורייתא לא דיילי מייניהו רבנן מעילה: **א"י** דבר שנעשה מצותו ומועלין בו. וא"ת אדרבה לא נמנע לפני כפרה דלון לך דבר שלא נעשה מצותו שלא ימעלו צו ואע"ג דאיכא קדשים קלים היינו משום דלא חקרו קדשי שמים וי"ל דאשכחן טובא דהא דשן אין מועלין צו עד שעת תרומת הדשן. וא"ת דתמן צעלמא פרק ולד טעאת (דף י"ג). דישון מוצח פנימי והמנורה לא נהנים ולא מועלין וקאמר בגמרא צעלמא מוצח החיטון דכתיב ציה ושמו אלף מעלין צעלמא משמע ליה מוצח דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דלון מועלין לדשן ומי"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשין צקוף (דף ל"ד). ושמו צמחט שלא יפור אלף פנימי מנא לן דמוצה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מוראתו והשליך אותה אל מקום הדשן אס למעול לא לרירי דהא כתיב ושמו אלף המוצח מלמד שטעון שימה וגניזה אלמא חסור בהנאה: **גדי כהונה**. ארבעה גדי לזן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס כהפורים וטעונין גיזח עולמית ואין הדיוש עובד צהן כל השנה ולא [כ"ג] ליום כפורים אחר כדכתיב ופשע את גדי הדיוט והניחם שם: אלף לרבי דוסא דאמר. כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמע צהן בצרבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליוה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה**. אף על פי שנעשה מצותה אסורה בהנאה דכתיב וערפו [דברים כ"א] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ט"ז): מיעוטי

מוצח פנימי מנלן משמע דמושמו דריש דלון מועלין וצמעתין אדרבה משמע ליה מוצח דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דלון מועלין לדשן ומי"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשין צקוף (דף ל"ד). ושמו צמחט שלא יפור אלף פנימי מנא לן דמוצה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מוראתו והשליך אותה אל מקום הדשן אס למעול לא לרירי דהא כתיב ושמו אלף המוצח מלמד שטעון שימה וגניזה אלמא חסור בהנאה: **גדי כהונה**. ארבעה גדי לזן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס כהפורים וטעונין גיזח עולמית ואין הדיוש עובד צהן כל השנה ולא [כ"ג] ליום כפורים אחר כדכתיב ופשע את גדי הדיוט והניחם שם: אלף לרבי דוסא דאמר. כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמע צהן בצרבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליוה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה**. אף על פי שנעשה מצותה אסורה בהנאה דכתיב וערפו [דברים כ"א] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ט"ז): מיעוטי

מוצח פנימי מנלן משמע דמושמו דריש דלון מועלין וצמעתין אדרבה משמע ליה מוצח דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דלון מועלין לדשן ומי"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשין צקוף (דף ל"ד). ושמו צמחט שלא יפור אלף פנימי מנא לן דמוצה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מוראתו והשליך אותה אל מקום הדשן אס למעול לא לרירי דהא כתיב ושמו אלף המוצח מלמד שטעון שימה וגניזה אלמא חסור בהנאה: **גדי כהונה**. ארבעה גדי לזן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס כהפורים וטעונין גיזח עולמית ואין הדיוש עובד צהן כל השנה ולא [כ"ג] ליום כפורים אחר כדכתיב ופשע את גדי הדיוט והניחם שם: אלף לרבי דוסא דאמר. כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמע צהן בצרבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליוה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה**. אף על פי שנעשה מצותה אסורה בהנאה דכתיב וערפו [דברים כ"א] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ט"ז): מיעוטי

מוצח פנימי מנלן משמע דמושמו דריש דלון מועלין וצמעתין אדרבה משמע ליה מוצח דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דלון מועלין לדשן ומי"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשין צקוף (דף ל"ד). ושמו צמחט שלא יפור אלף פנימי מנא לן דמוצה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מוראתו והשליך אותה אל מקום הדשן אס למעול לא לרירי דהא כתיב ושמו אלף המוצח מלמד שטעון שימה וגניזה אלמא חסור בהנאה: **גדי כהונה**. ארבעה גדי לזן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס כהפורים וטעונין גיזח עולמית ואין הדיוש עובד צהן כל השנה ולא [כ"ג] ליום כפורים אחר כדכתיב ופשע את גדי הדיוט והניחם שם: אלף לרבי דוסא דאמר. כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמע צהן בצרבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליוה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה**. אף על פי שנעשה מצותה אסורה בהנאה דכתיב וערפו [דברים כ"א] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ט"ז): מיעוטי

על כרחק לא תדרשה הכי אלף איפכא (שם). והרי תרומת הדשן. ככל יוס חותה צמחטה ומורס את הדשן מלא המחמה ממנה וטמן צמחטה של כש, דכתיב ושמו משמע שש גניזתו ושם בהנאה (שם) וכיון דבהנאה חסור משום קדושתו מעילה נמי אית ביה (יו"ט טו). ובגדי כהונה. ארבעה גדיים שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס"כ, שאסור להשתמש צהן עזר, דכתיב ופשע את גדי הנזר וגו' והניחם שם, ודרשין מלמד שטעונין גניזה (בב"מ טו). וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדן. מלל כתיב אחר ונגמור כולו מיהו (קדושין כ"ד). מדלר כתיב לארין ולא יפלא מצדדיה ש"מ דוקא הוי קאלמ (פסחים טו). ויין דלא ילפינן ולא מיימי ראייה מייניהו היא קרא נמי הואיל ואיכא למדרשה איפכא לא מדרשה הכי (בב"מ טו). אלף לר' דוסא דאמר כו'. וק"ל גדי כהונה אין צהן מעילה, מפני שלא ימנע מורה למלאכי השבת שיהו זריזין לפושטן מר (יו"ט טו). ועגלה ערופה. דכתיב וערפו שם, והאי שם קרא ימלא הוא למר שם תהא קבורתה (בב"מ טו).

במנאי מועלין צו. אס קרבן הוא דהא קדשי ה' הן ואינם לכהנים והדס אין מועלין צו כדיליף צגמרא: **ועמא.** אס אלכו צטומאת הגוף חייב שתי טעאות אחת משום חלב ואחת משום עומאת הגוף שהיא צכרת: **משא"כ דס.** מפרש צגמרא: אלף

א"מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ויותר וטמא (ד' דמה שאין כן בדם וחומר בדם שהדם נוהג בבהמה ויהי ועוף בין טמאים ובין טהורים והחלב אינו נוהג אלא בבהמה טהורה בלבד: **ג' מנא** הני מילי (ד' אמר ר' ינאי דאמר קרא כאשר יורם משור זבח השלמים וכי מה למדנו משור זבח השלמים מעתה (ד' הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש שור זבח השלמים לפר כהן משיח מה פר כהן משיח יש בו מעילה אף שור זבח השלמים יש בו מעילה א"ל ר' חנינא (ד' כעורה זו ששנה רבי (ד' כל חלב לה' לרבות (ד' אימורי קדשים קלים למעילה אמר אביי איצטריך דאי כתב רחמנא חלב הוה אמינא חלב אין וותרת ושתי כליות לא כתב רחמנא כאשר יורם ואי כתב רחמנא כאשר יורם הוה אמינא חלב אליה דליתא בשור לא כתב רחמנא כל חלב א"ל (ד' רב מרי לרב זביד אי אליה איקראי חלב תיתסר באכילה א"ל עלך אמר קרא (ד' כל חלב שור וכשב ועז דבר השוב בשור וכשב ועז רב אשי אמר (ד' חלבו האליה איקראי חלב סתמא לא איקראי אלא מעתה לא ימעלו בה אלא מהוורתא כדרב זביד: **משא"כ דס:** (ד' מנא"מ אמר עולא דאמר קרא (ד' לכם שלכם יהא דבי רבי ישמעאל תנא (ד' לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה ורבי יוחנן אמר אמר קרא (ד' הוא הוא לפני כפרה כלאחר כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה ואימא הוא לאחר כפרה כלפני כפרה מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה (ד' אין לך דבר שנעשה מצותו ומועלין בו ולא והרי תרומת הדשן דנעשה מצותו ומועלין בו דכתיב (ד' ושמו אצל המזבח משום דהוא תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד (ד' וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדן הניחא לרבנן (ד' דאמרי (ד' והניחם שם מלמד שטעונין גניזה אלא לר' דוסא דאמר שלא ישתמש בהן ליום הכפורים אחר מאי איכא למימר אלא משום דהוא תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובים הבאין כאחד וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדן הניחא למ"ד אין מלמדן אלא למאן דאמר מלמדן מאי איכא למימר תרי

מיעוטי מעילה דאורייתא משום עולה וצבור דליכא מעילה דאורייתא לא דיילי מייניהו רבנן מעילה: **א"י** דבר שנעשה מצותו ומועלין בו. וא"ת אדרבה לא נמנע לפני כפרה דלון לך דבר שלא נעשה מצותו שלא ימעלו צו ואע"ג דאיכא קדשים קלים היינו משום דלא חקרו קדשי שמים וי"ל דאשכחן טובא דהא דשן אין מועלין צו עד שעת תרומת הדשן. וא"ת דתמן צעלמא פרק ולד טעאת (דף י"ג). דישון מוצח פנימי והמנורה לא נהנים ולא מועלין וקאמר בגמרא צעלמא מוצח החיטון דכתיב ציה ושמו אלף מעלין צעלמא משמע ליה מוצח דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דלון מועלין לדשן ומי"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשין צקוף (דף ל"ד). ושמו צמחט שלא יפור אלף פנימי מנא לן דמוצה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מוראתו והשליך אותה אל מקום הדשן אס למעול לא לרירי דהא כתיב ושמו אלף המוצח מלמד שטעון שימה וגניזה אלמא חסור בהנאה: **גדי כהונה**. ארבעה גדי לזן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס כהפורים וטעונין גיזח עולמית ואין הדיוש עובד צהן כל השנה ולא [כ"ג] ליום כפורים אחר כדכתיב ופשע את גדי הדיוט והניחם שם: אלף לרבי דוסא דאמר. כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמע צהן בצרבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליוה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה**. אף על פי שנעשה מצותה אסורה בהנאה דכתיב וערפו [דברים כ"א] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ט"ז): מיעוטי

מוצח פנימי מנלן משמע דמושמו דריש דלון מועלין וצמעתין אדרבה משמע ליה מוצח דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דלון מועלין לדשן ומי"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשין צקוף (דף ל"ד). ושמו צמחט שלא יפור אלף פנימי מנא לן דמוצה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מוראתו והשליך אותה אל מקום הדשן אס למעול לא לרירי דהא כתיב ושמו אלף המוצח מלמד שטעון שימה וגניזה אלמא חסור בהנאה: **גדי כהונה**. ארבעה גדי לזן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס כהפורים וטעונין גיזח עולמית ואין הדיוש עובד צהן כל השנה ולא [כ"ג] ליום כפורים אחר כדכתיב ופשע את גדי הדיוט והניחם שם: אלף לרבי דוסא דאמר. כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמע צהן בצרבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליוה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה**. אף על פי שנעשה מצותה אסורה בהנאה דכתיב וערפו [דברים כ"א] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ט"ז): מיעוטי

מוצח פנימי מנלן משמע דמושמו דריש דלון מועלין וצמעתין אדרבה משמע ליה מוצח דמועלין וי"ל דמתניתין דהתם משמע דלון מועלין לדשן ומי"מ אף לאחר הרמה איכא מעילה כדדרשין צקוף (דף ל"ד). ושמו צמחט שלא יפור אלף פנימי מנא לן דמוצה לדשן שאתה אומר שהדישון מוציאו מידי מעילה ומשני דאמר קרא והסיר מוראתו והשליך אותה אל מקום הדשן אס למעול לא לרירי דהא כתיב ושמו אלף המוצח מלמד שטעון שימה וגניזה אלמא חסור בהנאה: **גדי כהונה**. ארבעה גדי לזן שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס כהפורים וטעונין גיזח עולמית ואין הדיוש עובד צהן כל השנה ולא [כ"ג] ליום כפורים אחר כדכתיב ופשע את גדי הדיוט והניחם שם: אלף לרבי דוסא דאמר. כשרין הן לכהן הדיוט כל השנה שכהן הדיוט משמע צהן בצרבעה כלים ומה ת"ל והניחם שם מלמד שלא ישתמש הוא ליוה"כ אחר מאי איכא למימר: **עגלה ערופה**. אף על פי שנעשה מצותה אסורה בהנאה דכתיב וערפו [דברים כ"א] שם שם תהא קבורתה (כריתות דף ט"ז): מיעוטי

על כרחק לא תדרשה הכי אלף איפכא (שם). והרי תרומת הדשן. ככל יוס חותה צמחטה ומורס את הדשן מלא המחמה ממנה וטמן צמחטה של כש, דכתיב ושמו משמע שש גניזתו ושם בהנאה (שם) וכיון דבהנאה חסור משום קדושתו מעילה נמי אית ביה (יו"ט טו). ובגדי כהונה. ארבעה גדיים שכ"ג נכנס צהן לפני ולפנים ציוס"כ, שאסור להשתמש צהן עזר, דכתיב ופשע את גדי הנזר וגו' והניחם שם, ודרשין מלמד שטעונין גניזה (בב"מ טו). וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדן. מלל כתיב אחר ונגמור כולו מיהו (קדושין כ"ד). מדלר כתיב לארין ולא יפלא מצדדיה ש"מ דוקא הוי קאלמ (פסחים טו). ויין דלא ילפינן ולא מיימי ראייה מייניהו היא קרא נמי הואיל ואיכא למדרשה איפכא לא מדרשה הכי (בב"מ טו). אלף לר' דוסא דאמר כו'. וק"ל גדי כהונה אין צהן מעילה, מפני שלא ימנע מורה למלאכי השבת שיהו זריזין לפושטן מר (יו"ט טו). ועגלה ערופה. דכתיב וערפו שם, והאי שם קרא ימלא הוא למר שם תהא קבורתה (בב"מ טו).

(א) זכחים מד. (ב) זכחים מד. (ג) זכחים מד. (ד) זכחים מד. (ה) זכחים מד. (ו) זכחים מד. (ז) זכחים מד. (ח) זכחים מד. (ט) זכחים מד. (י) זכחים מד. (יא) זכחים מד. (יב) זכחים מד. (יג) זכחים מד. (יד) זכחים מד. (טו) זכחים מד. (טז) זכחים מד. (יז) זכחים מד. (יח) זכחים מד. (יט) זכחים מד. (כ) זכחים מד. (כ"א) זכחים מד. (כ"ב) זכחים מד. (כ"ג) זכחים מד. (כ"ד) זכחים מד. (כ"ה) זכחים מד. (כ"ו) זכחים מד. (כ"ז) זכחים מד. (כ"ח) זכחים מד. (כ"ט) זכחים מד. (ל) זכחים מד. (ל"א) זכחים מד. (ל"ב) זכחים מד. (ל"ג) זכחים מד. (ל"ד) זכחים מד. (ל"ה) זכחים מד. (ל"ו) זכחים מד. (ל"ז) זכחים מד. (ל"ח) זכחים מד. (ל"ט) זכחים מד. (מ) זכחים מד. (מ"א) זכחים מד. (מ"ב) זכחים מד. (מ"ג) זכחים מד. (מ"ד) זכחים מד. (מ"ה) זכחים מד. (מ"ו) זכחים מד. (מ"ז) זכחים מד. (מ"ח) זכחים מד. (מ"ט) זכחים מד. (נ) זכחים מד. (נ"א) זכחים מד. (נ"ב) זכחים מד. (נ"ג) זכחים מד. (נ"ד) זכחים מד. (נ"ה) זכחים מד. (נ"ו) זכחים מד. (נ"ז) זכחים מד. (נ"ח) זכחים מד. (נ"ט) זכחים מד. (ס) זכחים מד. (ס"א) זכחים מד. (ס"ב) זכחים מד. (ס"ג) זכחים מד. (ס"ד) זכחים מד. (ס"ה) זכחים מד. (ס"ו) זכחים מד. (ס"ז) זכחים מד. (ס"ח) זכחים מד. (ס"ט) זכחים מד. (ע) זכחים מד. (ע"א) זכחים מד. (ע"ב) זכחים מד. (ע"ג) זכחים מד. (ע"ד) זכחים מד. (ע"ה) זכחים מד. (ע"ו) זכחים מד. (ע"ז) זכחים מד. (ע"ח) זכחים מד. (ע"ט) זכחים מד. (פ) זכחים מד. (פ"א) זכחים מד. (פ"ב) זכחים מד. (פ"ג) זכחים מד. (פ"ד) זכחים מד. (פ"ה) זכחים מד. (פ"ו) זכחים מד. (פ"ז) זכחים מד. (פ"ח) זכחים מד. (פ"ט) זכחים מד. (צ) זכחים מד. (צ"א) זכחים מד. (צ"ב) זכחים מד. (צ"ג) זכחים מד. (צ"ד) זכחים מד. (צ"ה) זכחים מד. (צ"ו) זכחים מד. (צ"ז) זכחים מד. (צ"ח) זכחים מד. (צ"ט) זכחים מד. (ק) זכחים מד. (ק"א) זכחים מד. (ק"ב) זכחים מד. (ק"ג) זכחים מד. (ק"ד) זכחים מד. (ק"ה) זכחים מד. (ק"ו) זכחים מד. (ק"ז) זכחים מד. (ק"ח) זכחים מד. (ק"ט) זכחים מד. (ק"י) זכחים מד. (ק"יא) זכחים מד. (ק"יב) זכחים מד. (ק"יג) זכחים מד. (ק"יד) זכחים מד. (ק"טו) זכחים מד. (ק"טז) זכחים מד. (ק"טז) זכחים מד. (ק"יז) זכחים מד. (ק"יח) זכחים מד. (ק"יט) זכחים מד. (ק"כ) זכחים מד. (ק"כ"א) זכחים מד. (ק"כ"ב) זכחים מד. (ק"כ"ג) זכחים מד. (ק"כ"ד) זכחים מד. (ק"כ"ה) זכחים מד. (ק"כ"ו) זכחים מד. (ק"כ"ז) זכחים מד. (ק"כ"ח) זכחים מד. (ק"כ"ט) זכחים מד. (ק"ל) זכחים מד. (ק"ל"א) זכחים מד. (ק"ל"ב) זכחים מד. (ק"ל"ג) זכחים מד. (ק"ל"ד) זכחים מד. (ק"ל"ה) זכחים מד. (ק"ל"ו) זכחים מד. (ק"ל"ז) זכחים מד. (ק"ל"ח) זכחים מד. (ק"ל"ט) זכחים מד. (ק"מ) זכחים מד. (ק"מ"א) זכחים מד. (ק"מ"ב) זכחים מד. (ק"מ"ג) זכחים מד. (ק"מ"ד) זכחים מד. (ק"מ"ה) זכחים מד. (ק"מ"ו) זכחים מד. (ק"מ"ז) זכחים מד. (ק"מ"ח) זכחים מד. (ק"מ"ט) זכחים מד. (ק"נ) זכחים מד. (ק"נ"א) זכחים מד. (ק"נ"ב) זכחים מד. (ק"נ"ג) זכחים מד. (ק"נ"ד) זכחים מד. (ק"נ"ה) זכחים מד. (ק"נ"ו) זכחים מד. (ק"נ"ז) זכחים מד. (ק"נ"ח) זכחים מד. (ק"נ"ט) זכחים מד. (ק"ס) זכחים מד. (ק"ס"א) זכחים מד. (ק"ס"ב) זכחים מד. (ק"ס"ג) זכחים מד. (ק"ס"ד) זכחים מד. (ק"ס"ה) זכחים מד. (ק"ס"ו) זכחים מד. (ק"ס"ז) זכחים מד. (ק"ס"ח) זכחים מד. (ק"ס"ט) זכחים מד. (ק"ע) זכחים מד. (ק"ע"א) זכחים מד. (ק"ע"ב) זכחים מד. (ק"ע"ג) זכחים מד. (ק"ע"ד) זכחים מד. (ק"ע"ה) זכחים מד. (ק"ע"ו) זכחים מד. (ק"ע"ז) זכחים מד. (ק"ע"ח) זכחים מד. (ק"ע"ט) זכחים מד. (ק"פ) זכחים מד. (ק"פ"א) זכחים מד. (ק"פ"ב) זכחים מד. (ק"פ"ג) זכחים מד. (ק"פ"ד) זכחים מד. (ק"פ"ה) זכחים מד. (ק"פ"ו) זכחים מד. (ק"פ"ז) זכחים מד. (ק"פ"ח) זכחים מד. (ק"פ"ט) זכחים מד. (ק"צ) זכחים מד. (ק"צ"א) זכחים מד. (ק"צ"ב) זכחים מד. (ק"צ"ג) זכחים מד. (ק"צ"ד) זכחים מד. (ק"צ"ה) זכחים מד. (ק"צ"ו) זכחים מד. (ק"צ"ז) זכחים מד. (ק"צ"ח) זכחים מד. (ק"צ"ט) זכחים מד. (ק"צ"י) זכחים מד. (ק"צ"יא) זכחים מד. (ק"צ"יב) זכחים מד. (ק"צ"יג) זכחים מד. (ק"צ"יד) זכחים מד. (ק"צ"טו) זכחים מד. (ק"צ"טז) זכחים מד. (ק"צ"טז) זכחים מד. (ק"צ"יז) זכחים מד. (ק"צ"יח) זכחים מד. (ק"צ"יט) זכחים מד. (ק"צ"כ) זכחים מד. (ק"צ"כ"א) זכחים מד. (ק"צ"כ"ב) זכחים מד. (ק"צ"כ"ג) זכחים מד. (ק"צ"כ"ד) זכחים מד. (ק"צ"כ"ה) זכחים מד. (ק"צ"כ"ו) זכחים מד. (ק"צ"כ"ז) זכחים מד. (ק"צ"כ"ח) זכחים מד. (ק"צ"כ"ט) זכחים מד. (ק"צ"ל) זכחים מד. (ק"צ"ל"א) זכחים מד. (ק"צ"ל"ב) זכחים מד. (ק"צ"ל"ג) זכחים מד. (ק"צ"ל"ד) זכחים מד. (ק"צ"ל"ה) זכחים מד. (ק"צ"ל"ו) זכחים מד. (ק"צ"ל"ז) זכחים מד. (ק"צ"ל"ח) זכחים מד. (ק"צ"ל"ט) זכחים מד. (ק"צ"מ) זכחים מד. (ק"צ"מ"א) זכחים מד. (ק"צ"מ"ב) זכחים מד. (ק"צ"מ"ג) זכחים מד. (ק"צ"מ"ד) זכחים מד. (ק"צ"מ"ה) זכחים מד. (ק"צ"מ"ו) זכחים מד. (ק"צ"מ"ז) זכחים מד. (ק"צ"מ"ח) זכחים מד. (ק"צ"מ"ט) זכחים מד. (ק"צ"נ) זכחים מד. (ק"צ"נ"א) זכחים מד. (ק"צ"נ"ב) זכחים מד. (ק"צ"נ"ג) זכחים מד. (ק"צ"נ"ד) זכחים מד. (ק"צ"נ"ה) זכחים מד. (ק"צ"נ"ו) זכחים מד. (ק"צ"נ"ז) זכחים מד. (ק"צ"נ"ח) זכחים מד. (ק"צ"נ"ט) זכחים מד. (ק"צ"ס) זכחים מד. (ק"צ"ס"א) זכחים מד. (ק"צ"ס"ב) זכחים מד. (ק"צ"ס"ג) זכחים מד. (ק"צ"ס"ד) זכחים מד. (ק"צ"ס"ה) זכחים מד. (ק"צ"ס"ו) זכחים מד. (ק"צ"ס"ז) זכחים מד. (ק"צ"ס"ח) זכחים מד. (ק"צ"ס"ט) זכחים מד. (ק"צ"ע) זכחים מד. (ק"צ"ע"א) זכחים מד. (ק"צ"ע"ב) זכחים מד. (ק"צ"ע"ג) זכחים מד. (ק"צ"ע"ד) זכחים מד. (ק"צ"ע"ה) זכחים מד. (ק"צ"ע"ו) זכחים מד. (ק"צ"ע"ז) זכחים מד. (ק"צ"ע"ח) זכחים מד. (ק"צ"ע"ט) זכחים מד. (ק"צ"פ) זכחים מד. (ק"צ"פ"א) זכחים מד. (ק"צ"פ"ב) זכחים מד. (ק"צ"פ"ג) זכחים מד. (ק"צ"פ"ד) זכחים מד. (ק"צ"פ"ה) זכחים מד. (ק"צ"פ"ו) זכחים מד. (ק"צ"פ"ז) זכחים מד. (ק"צ"פ"ח) זכחים מד. (ק"צ"פ"ט) זכחים מד. (ק"צ"צ) זכחים מד. (ק"צ"צ"א) זכחים מד. (ק"צ"צ"ב) זכחים מד. (ק"צ"צ"ג) זכחים מד. (ק"צ"צ"ד) זכחים מד. (ק"צ"צ"ה) זכחים מד. (ק"צ"צ"ו) זכחים מד. (ק"צ"צ"ז) זכחים מד. (ק"צ"צ"ח) זכחים מד. (ק"צ"צ"ט) זכחים מד. (ק"צ"צ"י) זכחים מד. (ק"צ"צ"יא) זכחים מד. (ק"צ"צ"יב) זכחים מד. (ק"צ"צ"יג) זכחים מד. (ק"צ"צ"יד) זכחים מד. (ק"צ"צ"טו) זכחים מד. (ק"צ"צ"טז) זכחים מד. (ק"צ"צ"טז) זכחים מד. (ק"צ"צ"יז) זכחים מד. (ק"צ"צ"יח) זכחים מד. (ק"צ"צ"יט) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"א) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ב) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ג) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ד) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ה) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ו) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ז) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ח) זכחים מד. (ק"צ"צ"כ"ט) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"א) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ב) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ג) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ד) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ה) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ו) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ז) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ח) זכחים מד. (ק"צ"צ"ל"ט) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"א) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ב) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ג) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ד) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ה) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ו) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ז) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ח) זכחים מד. (ק"צ"צ"מ"ט) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ"א) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ"ב) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ"ג) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ"ד) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ"ה) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ"ו) זכחים מד. (ק"צ"צ"נ

